

31992R3911

L 395/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

31.12.1992

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 3911/92
z dnia 9 grudnia 1992 r.
w sprawie wywozu dóbr kultury

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

w związku z urzeczywistnieniem rynku wewnętrznego, potrzebne są zasady dotyczące handlu z państwami trzecimi, w celu ochrony dóbr kultury;

w świetle konkluzji ze spotkania Rady w dniu 19 listopada 1990 r., wydaje się niezbędne podjęcie środków, w szczególności w celu zapewnienia, że wywóz dóbr kultury podlega jednolitym kontrolom na zewnętrznych granicach Wspólnoty;

system taki powinien nakładać wymóg przedstawienia pozwolenia wydanego przez właściwe Państwo Członkowskie, przed wywozem dóbr kultury objętych niniejszym rozporządzeniem; wymaga to jasnego zdefiniowania zakresu stosowania takich środków oraz procedur dla ich realizacji; wprowadzenie systemu powinno być możliwie najbardziej proste i skuteczne; należy utworzyć Komitet w celu wspierania Komisji przy wykonywaniu obowiązków nałożonych na nią przez niniejsze rozporządzenie;

z uwagi na znaczne doświadczenie władz Państw Członkowskich w stosowaniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 1468/81 z dnia 19 maja 1981 r. w sprawie wzajemnej pomocy między władzami

administracyjnymi Państw Członkowskich oraz współpracy między nimi i Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania prawa dotyczącego spraw celnych lub rolnych ⁽⁴⁾, w niniejszej sprawie należy stosować wspomniane rozporządzenie;

załącznik do niniejszego rozporządzenia ma na celu wyjaśnienie kategorii dóbr kultury, które powinny podlegać szczególnej ochronie w handlu z państwami trzecimi, lecz nie zmierza on do naruszania definiowania przez Państwa Członkowskie narodowych dóbr kultury, w rozumieniu art. 36 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Bez uszczerbku dla uprawnień Państw Członkowskich przyznanych na mocy art. 36 Traktatu, wyrazy „dobra kultury” odnoszą się, do celów niniejszego rozporządzenia, do pozycji wymienionych w załączniku.

TYTUŁ 1

Pozwolenie na wywóz

Artykuł 2

1. Wywóz dóbr kultury poza obszar celny Wspólnoty objęty jest wymogiem przedstawienia pozwolenia na wywóz.
2. Pozwolenie na wywóz jest wydawane na wniosek zainteresowanej osoby:
 - przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, na którego terytorium, dany przedmiot kultury został zgodnie z prawem i ostatecznie umieszczony, dnia 1 stycznia 1993 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 z 28.2.1992, str. 8.

⁽²⁾ Dz.U. C 176 z 13.7.1992, str. 31.

⁽³⁾ Dz.U. C 223 z 31.8.1992, str. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 144 z 2.6.1981, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 945/87 (Dz.U. L 90 z 2.4.1987, str. 3).

— lub, następnie, przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, na którego terytorium jest on umieszczony w następstwie zarazem zgodnej z prawem i ostatecznej wysyłki z innego Państwa Członkowskiego, lub przywozu z państwa trzeciego, bądź ponownego przywozu z państwa trzeciego po zgodnej z prawem wysyłce z Państwa Członkowskiego do tego kraju.

Jednakże bez uszczerbku dla ust. 4, Państwo Członkowskie, które jest właściwe, zgodnie z dwoma tiret akapitu pierwszego, jest upoważnione, aby nie wymagać pozwoleń na wywóz dóbr kultury określonych w tiret pierwszym i drugim kategorii A1 załącznika, jeżeli mają one ograniczoną archeologiczną lub naukową wartość, oraz pod warunkiem że nie pochodzą one bezpośrednio z wykopalisk, odkryć i terenów archeologicznych w Państwie Członkowskim, oraz że ich obecność na rynku jest zgodna z prawem.

Do celów niniejszego rozporządzenia można odmówić wydania pozwolenia na wywóz, w przypadku gdy dobra kultury, o których mowa, podlegają ustawodawstwu chroniącemu narodowe dobra kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej w zainteresowanym Państwie Członkowskim.

W przypadku gdy to konieczne, władze określone w akapicie pierwszym tiret drugie, skontaktują się z właściwymi władzami Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi dany przedmiot kultury, oraz w szczególności z właściwymi władzami w rozumieniu dyrektywy Rady 93/.../EWG z dnia... w sprawie zwrotu przedmiotów kultury bezprawnie wywiezionych z terytorium Państwa Członkowskiego⁽¹⁾.

3. Pozwolenie na wywóz jest ważne w całej Wspólnocie.

4. Bez uszczerbku dla przepisów niniejszego artykułu, bezpośredni wywóz z obszaru celnego Wspólnoty narodowych dóbr kultury posiadających wartość artystyczną, historyczną lub archeologiczną, które nie są dobrami kultury w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, podlega prawu wewnętrznemu Państwa Członkowskiego wywozu.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie dostarczają Komisji wykaz organów upoważnionych do wydawania pozwoleń na wywóz dóbr kultury.

2. Komisja publikuje wykaz tych organów oraz wszelkie zmiany do tego wykazu w serii „C” *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

(1) Nieprzyjęta jeszcze w momencie niniejszej publikacji; zgodnie z art. 11 poniżej, niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie trzeciego dnia po opublikowaniu dyrektywy w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Pozwolenie na wywóz jest przedstawiane na poparcie zgłoszenia wywozowego, podczas wykonywania celnych formalności wywozowych, w urzędzie celnym, który jest właściwy do przyjęcia takiego zgłoszenia.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć ilość urzędów celnych upoważnionych do przeprowadzania formalności związanych z wywozem dóbr kultury.

2. Państwa Członkowskie korzystające z możliwości przyznanej przez ust. 1, powiadamiają Komisję o należycie upoważnionych urzędach celnych.

Komisja publikuje te informacje w serii „C” *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

TYTUŁ 2

Współpraca administracyjna

Artykuł 6

Do celów wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia, przepisy rozporządzenia (EWG) nr 1468/81, w szczególności przepisy dotyczące poufności informacji, stosuje się *mutatis mutandis*.

Poza współpracą przewidzianą w akapicie pierwszym, Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne czynności w celu ustanowienia, w kontekście ich wzajemnych stosunków, współpracy między władzami celnymi oraz właściwymi władzami określonymi w art. 4 dyrektywy 93/.../EWG⁽²⁾.

TYTUŁ 3

Przepisy ogólne i końcowe

Artykuł 7

Przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia, w szczególności te dotyczące formy, jaka ma być zastosowana (na przykład wzoru i właściwości technicznych) zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 8 ust. 2.

Artykuł 8

1. Komisję wspiera komitet składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

(2) Patrz przypis art. 2 ust. 2.

Komitet bada wszelkie sprawy dotyczące wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia przedstawione przez przewodniczącego, z jego własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje opinię na temat projektu w terminie, który może być wyznaczony przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy, jeżeli to konieczne w drodze głosowania.

Opinia jest włączona do protokołu; ponadto, każde Państwo Członkowskie ma prawo zażądać odnotowania w protokole swojego stanowiska.

Komisja bierze pod uwagę opinię komitetu w jak najszerszym zakresie. Powiadamia ona komitet o sposobie, w jaki jego opinia została wzięta pod uwagę.

Artykuł 9

Każde Państwo Członkowskie ustala kary, które będą stosowane za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia. Kary muszą być wystarczające, aby wspierać zgodność z tymi przepisami.

Artykuł 10

Każde Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o środkach podjętych na mocy niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 grudnia 1992 r.

Komisja przekazuje te informacje pozostałym Państwom Członkowskim.

Co trzy lata Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie na temat wykonania niniejszego rozporządzenia.

Rada przeanalizuje skuteczność rozporządzenia po okresie trzech lat jego stosowania oraz, stanowiąc na wniosek Komisji, dokona wszelkich koniecznych dostosowań.

W każdym przypadku, Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, bada co trzy lata i, w odpowiednim przypadku, aktualizuje liczby wymienione w załączniku, na podstawie ekonomicznych i walutowych wskaźników we Wspólnocie.

Artykuł 11

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* dyrektywy 93/.../EWG ⁽¹⁾.

W imieniu Rady
W. WALDEGRAVE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dyrektywa w sprawie zwrotu przedmiotów kultury bezprawnie wywiezionych z terytorium Państwa Członkowskiego, już wspomniana w art. 2 ust. 2 i art. 6, nie została jeszcze przyjęta w momencie niniejszej publikacji.

ZAŁĄCZNIK

KATEGORIE PRZEDMIOTÓW KULTURY OBJĘTYCH ART. 1

A. 1.	Przedmioty archeologiczne mające więcej niż 100 lat, które pochodzą z:	
	— wykopalisk i odkryć lądowych lub podwodnych	9705 00 00
	— terenów archeologicznych	9706 00 00
	— zbiorów archeologicznych	
2.	Elementy stanowiące integralną część pomników artystycznych, historycznych lub religijnych, które zostały rozczłonkowane, mające więcej niż 100 lat	9705 00 00 9706 00 00
3.	Obrazy i rysunki wykonane całkowicie ręcznie, dowolnym środkiem i na dowolnym materiale ⁽¹⁾	9701
4.	Mozaiki inne niż w kategoriach 1 lub 2 oraz rysunki wykonane całkowicie ręcznie, dowolnym środkiem i na dowolnym materiale ⁽¹⁾	6914 9701
5.	Oryginalne ryciny, druki, serigrafie i litografie z ich odpowiednimi płytami oraz oryginalne plakaty ⁽¹⁾	Dział 49 9702 00 00 8442 50 99
6.	Oryginalne rzeźby lub posągi oraz kopie wyprodukowane według tego samego procesu co oryginał ⁽¹⁾ , inne niż te w kategorii 1	9703 00 00
7.	Fotografie, filmy oraz ich negatywy ⁽¹⁾	3704 3705 3706 4911 91 80
8.	Inkunabuły i manuskrypty, łącznie z mapami i partyturami muzycznymi, pojedynczo lub w zbiorach ⁽¹⁾	9702 00 00 9706 00 00 4901 10 00 4901 99 00 4904 00 00 4905 91 00 4905 99 00 4906 00 00
9.	Książki mające więcej niż 100 lat, pojedynczo lub w zbiorach	9705 00 00 9706 00 00
10.	Mapy drukowane mające więcej niż 200 lat	9706 00 00
11.	Archiwa, oraz wszelkie ich elementy, dowolnego rodzaju lub w formie dowolnego środka, mające więcej niż 50 lat	3704 3705 3706 4901 4906 9705 00 00 9706 00 00
12. a)	Zbiory ⁽²⁾ i okazy ze zbiorów zoologicznych, botanicznych, mineralogicznych lub anatomicznych;	9705 00 00
b)	Zbiory ⁽²⁾ o wartości historycznej, paleontologicznej, etnograficznej lub numizmatycznej	9705 00 00
13.	Środki transportu mające więcej niż 75 lat	9705 00 00 Działy 86-89

⁽¹⁾ Które mają więcej niż 50 lat i nie należą do ich twórców.

⁽²⁾ Jak zdefiniował Trybunał Sprawiedliwości w swoim orzeczeniu w sprawie 252/84: „Przedmiotami kolekcjonerskimi w rozumieniu pozycji nr 97.05 Wspólnej Taryfy Celnej są takie przedmioty, które posiadają wymagane cechy aby włączyć je do zbioru, to znaczy przedmioty, które są stosunkowo rzadkie, nie są normalnie wykorzystywane do pierwotnych celów, są przedmiotem specjalnych transakcji poza normalnym obrotem przedmiotami o podobnej użyteczności oraz posiadają wysoką wartość”.

14. Wszelkie pozostałe antyki nie zawarte w kategoriach A.1–A.13

a) mające 50-100 lat:

— zabawki, gry	Dział 95
— wyroby ze szkła	7013
— wyroby jubilerskie ze złota lub srebra	7114
— meble	Dział 94
— przyrządy optyczne, fotograficzne lub kinematograficzne	Dział 90
— instrumenty muzyczne	Dział 92
— zegary i zegarki oraz ich części	Dział 91
— wyroby z drewna	Dział 44
— wyroby ceramiczne	Dział 69
— tkaniny dekoracyjne	5805 00 00
— dywany	Rozdział 57
— tapety ścienne	4814
— broń	Dział 93

b) mające więcej niż 100 lat

9706 00 00

Przedmioty kultury z kategorii A.1–A.14 są objęte niniejszym rozporządzeniem tylko jeżeli ich wartość odpowiada, lub jest wyższa, od progów finansowych objętych pkt B.

B. Progi finansowe stosowane do niektórych kategorii objętych punktem A (w ecu)

Wartość: 0 (zero)

- 1 (przedmioty archeologiczne)
- 2 (rozcłonkowane pomniki)
- 8 (inkunabuły i manuskrypty)
- 11 (archiwa)

15 000

- 4 (mozaiki i rysunki)
- 5 (ryciny)
- 7 (fotografie)
- 10 (drukowane mapy)

50 000

- 6 (rzeźby)
- 9 (książki)
- 12 (zbiory)
- 13 (środki transportu)
- 14 (wszelkie inne przedmioty)

150 000

- 3 (obrazy)

Ocena, czy spełnione są, czy nie, warunki dotyczące wartości finansowej, musi być dokonana, gdy został złożony wniosek o wydanie pozwolenia na wywóz. Wartość finansowa jest to wartość przedmiotu kultury w Państwie Członkowskim określonym w art. 2 ust. 2 rozporządzenia.

Dniem przeliczenia wartości wyrażonych w ecu w załączniku na waluty krajowe jest dzień 1 stycznia 1993 r.